

BOEK BESPREKING

Supplement I op Het Nieuwe Ziekenfondsrecht, bewerkt door Dr. Mr. W. Schuurmans Stekhoven, arts en advocaat te Utrecht. Uitgave van de N.V. Uitgevers-Maatschappij Æ. E. Kluwer, Deventer.

Van het ten vorigen jare door bovengenoemden auteur samengestelde commentaar op het ziekenfondsenbesluit met de daarbij behorende aanvullings- en uitvoeringsbesluiten bereikt de redactie thans een eerste supplement, waarin verwerkt zijn de aanvullingen en wijzigingen, verschenen tot 15 December 1942. De omvang van het supplement doet duidelijk zien, dat sinds de schrijver zijn toelichtingen deed verschijnen een niet onbelangrijk deel van de stof reeds herziening en aanvulling noodig heeft gehad. Een honderdtal bladzijden is bestemd om door de daarvoor bestemde pagina's te worden vervangen, terwijl een gelijk aantal noodig is om verder de toelichtingen in overeenstemming te brengen met de door de overheid gecorrigeerde en gecompleteerde voorschriften.

De schrijver heeft van het verschijnen van het supplement gebruik gemaakt thans een inleiding toe te voegen aan zijn commentaar, waarvan, naar hij zegt, het doel is „bovenal te doen uitkomen, hoe oneindig veel groter de samengesteldheid van het geheel der problemen op het terrein van de wettelijke regeling van de ziekenverzorgingsverzekering is gebleken dan velen zich aanvankelijk hadden voorgesteld”. De auteur stelt voorop, dat het ziekenfondsenbesluit voor het ziekenfondswezen niet minder dan een omwenteling beteekent, waarvan de draagwijdte slechts heel geleidelijk doordringt tot verzekerden, ziekenfondsen en overheid. Om het revolutionnaire karakter van het Zf.-besluit te kunnen doorzien, is het noodig zich rekenschap te geven van de groote lijnen, die het beheerschen en zich vervolgens af te vragen, waaraan de bezwaren moeten worden toegeschreven, die zich bij de praktische toepassing voordoen.” „Niet zonder reden”, zoo citeeren wij verder — „stelt de schr. den verzekeringsplicht op den voorgrond: de eeuwen van vrijwillige ziekenverzorging zijn door het Zf.besluit wellicht voor goed afgesloten.

Gezien in het licht van dit besluit onderscheidt het verleden zich bovenal van het heden door vrijheid en vrijwilligheid — waarmee het nu eens en voorgoed uit is. Ja het is nauwelijks meer een vraag of in een min of meer nabije toekomst nog vrijwillige verzekering en vrijwillige verzekeren bij de ziekenfondsen zullen overblijven: zoodra de kleine zelfstandigen onder ziekwet en Zf.-besluit worden gebracht blijft er voor de vrijwillige verzekering geen emplot meer over en is ook dat stuk geschiedenis

van het ziekenfondswezen afgesloten. Van principieele beteekenis zal dat niet zijn, van praktische beteekenis des te meer”.

De auteur weidt dan verder uit over het belang van de koppeling van de ziekteverzorging aan de ziekwet, waar volgens hem de schoen wringt. „Hierbij heeft men over het hoofd gezien dat men daardoor aan het ziekenfondswezen een verzekeringsstelsel opdrong dat vrijwel onverenigbaar was met de bestaande en ten deele behouden grondslagen”. De geneeskundige verzorging in de ziekenfondsen is gekenmerkt door continuïteit van de verzekering en de verzekeringsaanspraken los van werkloosheid, welke de continuïteit van het recht op het verzekerd-zijn krachtens de ziekwet ontbreekt. In dit opzicht werd de koppeling volgens den schr. een mislukking, daar de ziekenfondsen niet over het apparaat beschikten, om de verzekeringsgerechtigdheid te onderzoeken. Juist omdat de ziekenverzorging van het geheele gezin staat of valt met de verzekeringsaanspraken van den kostwinner, beteekent verloren gaan van die aanspraken bij werkloosheid een onaanvaardbare discontinuïteit in de gezinsverzorging. Het komt er thans op aan den band tusschen ziekwet en ziekenfondsenbesluit zoodanig te wijzigen, dat de onuitvoerbaarheid voor de ziekenfondsen van een veel te gecompliceerde regeling van de verzekeringsgerechtigdheid bij de ziekwet wordt weggenomen, „onverminderd de noodzakelijkheid van herziening van de financieringsgrondslagen, die evenzeer wankel zijn gebleken”.

De schrijver onderwerpt ook de andere grondslagen van het Zf.-besluit aan een critische beschouwing, o.a. de ruimheid der verstrekkingen en de „verstrekingsplicht”, welke geen ernstige problemen geworden zouden zijn „indien enerzijds de controle van den aanvang af aan bescheiden eischen had voldaan en anderzijds de voorloepig vastgestelde minimumpremie ad 4 % van het loon voor verhooging vatbaar was gebleken.” Beide wenschen bleken vroom, zoodat zoowel vermindering van de royaliteit der verstrekking als beperking van sommige dier verstrekkingen in ernstige overweging is.

Wij hebben ons deze willekeurige aanhalingen uit de inleiding veroorloofd om eenigszins een indruk te geven hoe de auteur zich tegenover zijn stof plaatst en den lezer onbevangen inlicht over de mérites van deze ingewikkelde en omvangrijke materie. Aan ons reeds eerder uitgesproken oordeel over de waarde ook voor den tandarts van deze verzameling toelichtingen op het ziekenfondsbesluit en de aanvullende bepalingen, die zich sinds 1 November 1941 daarbij hebben aangesloten, behoeft niets te worden toegevoegd; kennisneming in den thans bijgewerkten vorm kan den belangstellende nogmaals ten zeerste worden aanbevolen.

BUISMAN